

Kryptografia - Algorytm ElGamal

sposób działania i implementacja

na podstawie *"A Public Key Cryptosystem and a Signature Scheme Based on Discrete Logarithms, TAHER ELGAMAL"*

Adamski, Wojciech
242359

Górska, Kinga
259505

Mochon, Filip
259480

19 Maja 2022

Contents

1	Wprowadzenie - Co to jest algorytm ElGamala	2
2	Klucz Publiczny	2
3	Schemat podpisu elektronicznego	3
4	Przykładowe ataki na schemat podpisu	4
5	Właściwości systemu ElGamala i porównanie go do innych schematów podpisu i systemu kluczy publicznych.	6
6	BoB i Alice - teoria	7
7	Przykład działania	9
8	Implementacja w języku Python	10
9	Program w pythonie	12
10	Bibliografia	13

1 Wprowadzenie - Co to jest algorytm ElGamala

Algorytm **ElGamal** to jeden z najważniejszych algorytmów kryptografii asymetrycznej. Opiera się on o trudność rozwiązania algorytmu dyskretnego w ciele liczb całkowitych modulo dużych liczb pierwszych. Jego nazwa pochodzi od egipskiego kryptografa **Tahera Elgamala** w latach 80. XX w. Algorytm ten jest wykorzystywany między innymi do podpisów cyfrowych, ale różne jego modyfikacje mogą służyć do wielu innych zastosowań.

2 Klucz Publiczny

- x_A - klucz tajny A
- x_B - klucz tajny B
- p - duża liczba pierwsza (znane)
- α - element w ciele p (znane)

Strona A oblicza:

$$y_A \equiv \alpha^{x_A} \bmod p$$

i wysyła y_A . Podobnie, B oblicza $y_B \equiv \alpha^{x_B} \bmod p$ i je wysyła. Wtedy K_{AB} jest obliczane:

$$\begin{aligned} K_{AB} &\equiv \alpha^{x_A x_B} \bmod p \\ &\equiv y_A^{x_B} \bmod p \\ &\equiv y_B^{x_A} \bmod p \end{aligned}$$

Zarówno strona A jak i B potrafi obliczyć K_{AB} . Nadal nie udowodniono, że złamanie systemu polega na obliczeniu logarytmu dyskretnego.

Dobranie odpowiedniego p polega na tym, że $p - 1$ posiada przynajmniej jeden duży dzielnik pierwszy.

Przypuśćmy, że A chce wysłać wiadomość m do B (gdzie $0 \leq m \leq p - 1$). Najpierw A wybiera k z przedziału $(0, p - 1)$, a następnie oblicza klucz:

$$K \equiv y_B^k \bmod p \tag{1}$$

y_B A dostaje od B lub jest publiczne. Zaszzyfrowana wiadomość jest krotka (c_1, c_2) , gdzie:

$$c_1 \equiv \alpha^k \bmod p \quad c_2 \equiv Km \bmod p \quad (2)$$

Deszyfrowanie rozбивa się na dwie części. Najpierw trzeba odzyskać K

$$K \equiv (\alpha^k)^{x_B} \equiv c_1^{x_B} \bmod p$$

x_B jest znane tylko B. Drugim krokiem jest rozszyfrowanie c_2 . Nierekomendowane jest używanie tej samej wartości k do szyfrowania więcej niż jednego bloku wiadomości, gdyż w przypadku złamania m_1 haker może odszyfrować resztę wiadomości. Załóżmy, że:

$$c_{1,1} \equiv \alpha^k \bmod p \quad c_{2,1} \equiv m_1 K \bmod p$$

$$c_{1,2} \equiv \alpha^k \bmod p \quad c_{2,2} \equiv m_2 K \bmod p$$

wtedy $\frac{m_1}{m_2} \equiv \frac{c_{2,1}}{c_{2,2}} \bmod p$, a m_2 jest łatwe do policzenia jeżeli znane jest m_1

3 Schemat podpisu elektronicznego

- m - dokument do podpisania, gdzie $0 \leq m \leq p-1$
- y - klucz publiczny, gdzie $y \equiv \alpha^x \bmod p$
- x_A - klucz prywatny

Podpis dla m jest para $(r, s), 0 \leq r, s < p-1$ w taki sposób, że:

$$\alpha^m \equiv y^r r^s \bmod p \quad (3)$$

1. Podpisywanie

- wybierz liczbę k taką, że $0 < k < p-1$, a $NWD(k, p-1) = 1$
- oblicz:

$$r \equiv \alpha^k \bmod p \quad (4)$$

- teraz można zapisać (3):

$$\alpha^m \equiv \alpha^{xr} \alpha^{ks} \bmod p \quad (5)$$

(d) powyższe równanie można rozwiązać dla s :

$$m \equiv xr + ks \bmod (p-1) \quad (6)$$

2. Procedura weryfikacji

Posiadając m , r i s łatwo jest zweryfikować autentyczność podpisu poprzez obliczenie obu wartości i sprawdzenie czy są równe.

4 Przykładowe ataki na schemat podpisu

W tej części pokazane będą przykładowe możliwości ataku na schemat podpisu. Niektóre ataki polegają na obliczeniu logarytmu dyskretnego na $GF(p)$. Dotychczas jednak nie udowodniono, że złamanie schematu podpisu jest tożsame z obliczeniem logarytmu dyskretnego. Jednakże żadne z tych ataków nie zakończyły się jeszcze złamaniem szyfru. Ataki będą podzielone na dwie grupy. Pierwsza z nich zawiera ataki polegające na odzyskaniu klucza prywatnego x , a druga pokazuje niektóre ataki polegające na podrobieniu podpisu bez posiadania x .

1. Ataki polegające na odzyskaniu x : **trzeba to dobrze przetłumaczyć bo pisze pierdoły**

(a) Atak 1:

Posiadając $\{m_i : i = 1, 2, \dots, l\}$ dokumentów z odpowiadającymi podpisami $\{r_i, s_i : i = 1, 2, \dots, l\}$ haker może próbować rozwiązać l równań odzyskujących z (6). Ponieważ jest $l + 1$ niewiadomych liczba rozwiązań jest ogromna. Powód, dla którego do każdej wartości dla x odpowiada rozwiązanie dla k_i jest taki, że są to wartości liniowe macierzy współczynników. Jeżeli jakiegokolwiek k jest użyte więcej niż raz do podpisu to system równań jest jasno określony i x może zostać odzyskane.

(b) Atak 2:

Próba rozwiązania równań (3) jest równoważna do obliczenia logarytmu dyskretnego na $GF(p)$, ponieważ obie niewiadome x i k pojawiają się w wykładniku.

(c) Atak 3:

Atakujący mógłby spróbować rozwinąć zależność liniową pośród niewiadomych $\{k_i, i = 1, 2, \dots, l\}$. Wiąże się to z obliczeniem logarytmu dyskretnego, ponieważ jeżeli $k_i \equiv ck_j \bmod (p-1)$, wtedy $r_i \equiv r_j^c \bmod p$ i jeżeli c może być obliczone, wtedy rozwiązanie logarytmu dyskretnego jest łatwe.

2. Ataki fałszujące podpis

(a) Atak 4:

Posiadając dokument m fałszerz mógłby spróbować znaleźć r, s takie, że (3) zostałoby spełnione. Jeżeli $r \equiv \alpha^j \bmod p$ jest ustalone dla danego j (wybranego losowo to obliczenie s jest równoznaczne z rozwiązaniem logarytmu dyskretnego na $GF(p)$).

Jeżeli fałszerz ustali s najpierw, wtedy r może być obliczone z równania

$$r^s y^r \equiv A \bmod p \quad (7)$$

Rozwiązanie równania (7) dla r jeszcze nie zostało potwierdzone jakoby było równie trudne jak rozwiązanie logarytmu dyskretnego, ale podejrzewa się, że jest niewykonalne obliczenie (7) w wielomianowym czasie.

(b) Atak 5:

Wydaje się możliwe, że (3) może być rozwiązane dla zarówno r i s jednocześnie, ale nie znaleziono dotychczas odpowiedniego algorytmu.

(c) Atak 6:

Atak na schemat podpisu pozwala na utworzenie fałszywego-prawdziwego podpisu znając jeden z poprzednich prawdziwych podpisów. Atak ten jednakże nie łamie systemu szyfrowania, gdyż nie można tak wygenerowanym podpisem podpisać dowolnej wiadomości.

Jeżeli podpis (r, s) jest prawdziwy dla wiadomości (m) , wtedy

$$\alpha^m = y^r r^s \bmod p$$

Wyberzmy liczby całkowite A, B oraz C takie, że $(Ar - Cs)$ jest względnie pierwsze do $p - 1$. Wtedy:

$$\begin{aligned} r' &\equiv r^A \alpha^B y^C \bmod p \\ s' &\equiv \frac{sr'}{(Ar - Cs) \bmod (p - 1)} \\ m' &\equiv \frac{r'(Am + Bs)}{(Ar - Cs) \bmod (p - 1)} \end{aligned}$$

Wtedy zakłada się że (r', s') może podpisać wiadomość (m') . Obliczamy (w ciele p):

$$y^{r'} r'^{s'} \equiv r^{r'} (r^A \alpha^B y^C)^{\frac{sr'}{(Ar - Cs) \bmod (p - 1)}}$$

$$\begin{aligned}
&\equiv (y^{r'Ar-r'C_s+r'C_s} r^{Asr'} \alpha^{Bsr'})^{\frac{1}{(Ar-Cs)}} \\
&\equiv ((y^r r^s)^{Ar'} \alpha^{Bsr'})^{\frac{1}{(Ar-Cs)}} \\
&\equiv \alpha^{\frac{mAr'+Bsr'}{Ar-Cs}} \\
&\equiv \alpha^{m'}
\end{aligned}$$

W szczególnym przypadku, gdy $A = 0$ prawdziwe podpisy mogą być generowane do odpowiadających sobie wiadomości nawet bez znajomości żadnego podpisu:

$$\begin{aligned}
r' &\equiv \alpha^B y^C \bmod p \\
s' &\equiv \frac{-r'}{C \bmod (p-1)} \\
m' &\equiv \frac{-r'B}{C \bmod (p-1)}
\end{aligned}$$

Widać więc, że (r', s') podpisze wiadomość (m') .

5 Właściwości systemu ElGamala i porównanie go do innych schematów podpisu i systemu kluczy publicznych.

Weźmy m , które będzie liczba bitów p dla logarytmu dyskretnego, albo n dla faktoryzacji liczb całkowitych. Wtedy najlepszy znany algorytm do obliczania logarytmów dyskretnych, jak i faktoryzacji liczb całkowitych (który jest funkcja używana w niektórych obecnych systemach, na przykład RSA)

$$O(\exp \sqrt{cm \ln m})$$

gdzie najlepszym przybliżeniem dla c jest $c = 0.69$ dla faktoryzacji liczb całkowitych, jak i dla logarytmów dyskretnych na $GF(p)$. Te założenia sugerują, że musimy używać liczb, które są rozmiarem zbliżone do tych używanych w RSA w celu osiągnięcia podobnego poziomu bezpieczeństwa.

1. Właściwości systemu kluczy publicznych

Jak wykazano powyżej, system ElGamala różni się od innych systemów. Po pierwsze, w celu wdrożenia losowości przy kodowaniu, szyfrogram dla danej wiadomości m jest niepowtarzalny, na przykład

jeżeli chcemy zaszyfrować tą samą wiadomość dwa razy, to nie otrzymamy tego samego szyfrogramu (c_1, c_2) . To zapobiega atakom polegającym na odgadywaniu fragmentów tekstu, czyli jeżeli atakujący podejrzewa, że dany fragment tekstu to m , a potem spróbuje zaszyfrować to m to patrząc na szyfrogram nie będzie w stanie się upewnić czy miał rację, gdyż oryginalny nadawca może użyć innego k i otrzymać zupełnie inny wynik szyfrogramu.

Ponadto, dzięki strukturze szyfru Elgamala nie ma żadnego oczywistego połączenia między zaszyfrowaniem m_1, m_2 a $m_1 m_2$ ani żadnej innej prostej kombinacji m_1 i m_2 , czego nie można powiedzieć o RSA.

2. Właściwości schematu podpisu

Zarówno dla omawianego systemu, jak i RSA rozmiary klucza są podobne. Do podpisania wiadomości wystarczy jedno potęgowanie i parę operacji mnożenia. Aby zweryfikować podpis zakłada się, że potrzebne są trzy operacje potęgowania, ale zostało pokazane, że w optymalnych warunkach wystarczy średnio 1.875 operacji. Jest to robione, poprzez zaprezentowanie każdego działania za pomocą m, r, s w ich binarnej postaci. Na każdym kroku podnosi się do potęgi drugiej liczbę $\alpha^{-1}yr$ i dzieli przez odpowiedni dzielnik, aby uwzględnić różne rozszerzenia m, r i s . Różne wielokrotności α^{-1}, y i r mogą być przechowywane w tablicy zawierającej osiem elementów.

6 BoB i Alice - teoria

1. Bob: generowanie klucza

Żeby wygenerować swój klucz prywatny i publiczny Bob musi:

- (a) wybierać liczbę pierwszą p i generator $g \in \mathbb{Z}_p^\otimes$
- (b) wybierać losowe b , takie, że $b \in \mathbb{N}$
- (c) obliczyć $B = g^{b^\otimes}$ na $(\mathbb{Z}_p^\otimes, \otimes)$
- (d) wysłać swój klucz publiczny p, g, B w katalogu kluczy

2. Alice: szyfrowanie

Żeby Alice mogła zaszyfrować wiadomość $m \in \mathbb{Z}_p^\otimes$ musi wykonać następujące kroki:

- (a) otrzymać klucz Boba p, g i B
- (b) wybrać losowe $a \in \mathbb{N}$
- (c) obliczyć klucz prywatny $s = B^{a^\otimes}$

- (d) obliczyć $A = g^{a \otimes}$
- (e) zaszyfrować m poprzez obliczenie $X = m \otimes s$
- (f) wysłać Bobowi (A, X)

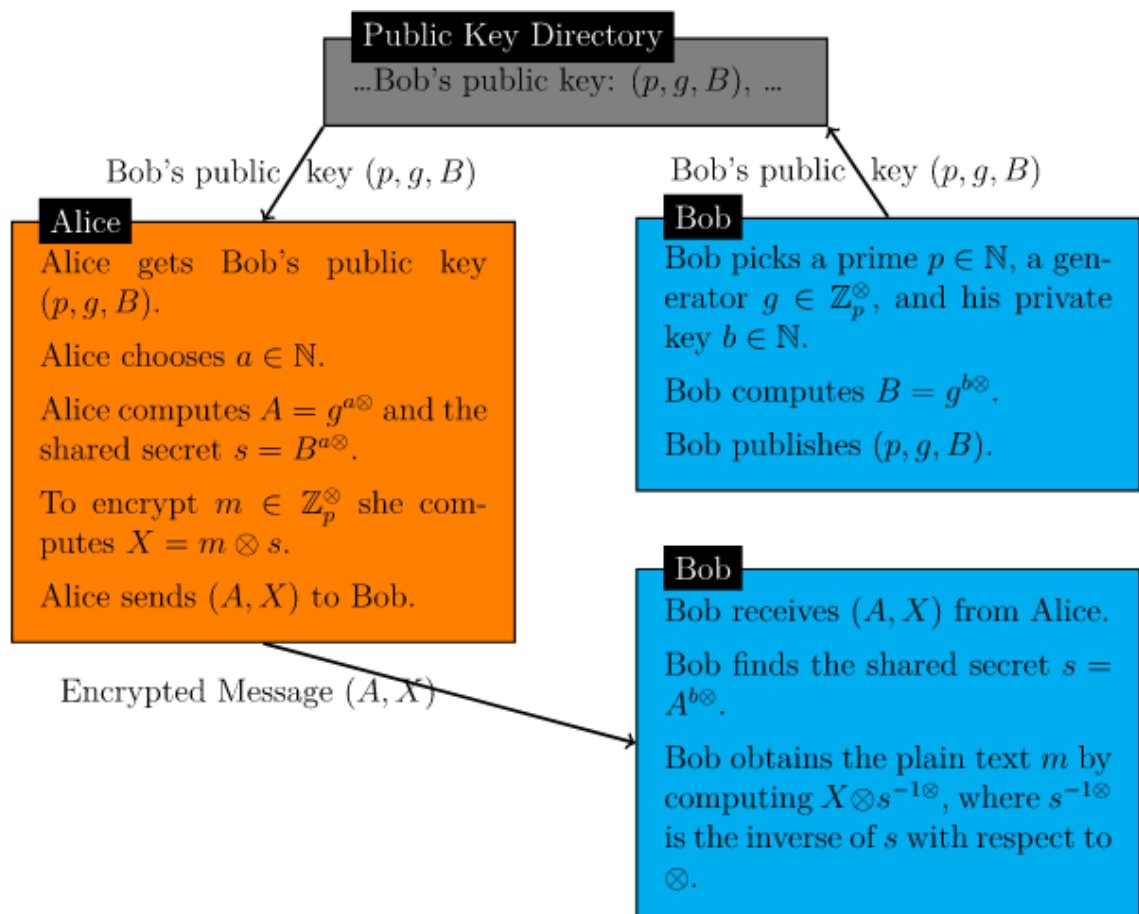
3. Bob: Deszyfrowanie

Informacje, które posiada Bob żeby rozszyfrować wiadomość to jego klucz prywatny b oraz klucz publiczny składający się z liczby pierwszej p , generatora g oraz $B = g^b$. Żeby rozszyfrować wiadomość (A, X) Bob musi:

- (a) odebrać wiadomość (A, X) od Alice
- (b) obliczyć $s = A^{b \otimes}$
- (c) obliczyć odwrotność $s^{-1 \otimes}$ z s w $(\mathbb{Z}_p^\otimes, \otimes)$
- (d) rozszyfrować wiadomość za pomocą obliczenia $M = X \otimes s^{-1 \otimes}$

Aby wykazać że wiadomość M otrzymana przez Boba jest równoznaczna z wiadomością m od Alice pokażmy:

$$M = X \otimes s^{-1 \otimes} = (m)^{-1 \otimes} = m \otimes (s^{-1 \otimes}) = m \otimes 1 = m$$

7 Przykład działania

1. Bob: klucz publiczny (p, g, B) , klucz publiczny d

(a) Posiada:

i. Liczba pierwsza powinna mieć około 300 znaków, ale dla przykładu będzie ona mała

$$p = 13$$

ii. generator - liczba pierwotna dla powyższej liczby pierwszej

$$g = 2$$

iii. $NWD(p, g)$ musi wynosić 1, aby operacja została wykonana

iv. sekretna liczba d musi spełniać warunek $(2 \leq d \leq p - 2)$

$$d = 3$$

(b) Obliczenia:

i.

$$B = g^d \bmod p \rightarrow B = 2^3 \bmod 13 \rightarrow B = 3$$

2. Alice:

(a) Posiada:

i. sekretna wiadomość, która jest mniejsza od p

$$m = 4$$

ii. losowa liczba

$$k = 7$$

(b) Obliczenia:

i.

$$y_1 = g^k \bmod p \rightarrow 2^7 \bmod 13 = 128 \bmod 13_1 = 11 \quad (8)$$

ii.

$$\begin{aligned} y_2 &= me^k \bmod p \rightarrow (4 * 8^7) \bmod 13 \\ &= (4 * 2097152) \bmod 13 = 8388608 \bmod 13 \rightarrow y_2 = 7 \end{aligned} \quad (9)$$

(c) Proces wysyłania wiadomości od Alice do Boba:

i.

$$(y_2 * y_1^d)^{-1} \bmod p$$

ii.

$$(7 * 11^3)^{-1} \bmod 13$$

iii.

$$(7 * 8) \bmod 13$$

iv.

$$56 \bmod 13 = 4$$

8 Implementacja w języku Python

1. Generowanie klucza:

```

#For key generation i.e. large random number
def gen_key(q):
    key= random.randint(pow(10,20),q)
    while gcd(q,key)!=1:
        key=random.randint(pow(10,20),q)
    return key

```

2. Szyfrowanie

```

#For asymmetric encryption
def encryption(msg,q,h,g):
    ct=[]
    k=gen_key(q)
    s=power(h,k,q)
    p=power(g,k,q)
    for i in range(0,len(msg)):
        ct.append(msg[i])
    print("g^k used= ",p)
    print("g^ak used= ",s)
    for i in range(0,len(ct)):
        ct[i]=s*ord(ct[i])
    return ct,p

```

3. Deszyfrowanie

```

#For asymmetric encryption
def encryption(msg,q,h,g):
    ct=[]
    k=gen_key(q)
    s=power(h,k,q)
    p=power(g,k,q)
    for i in range(0,len(msg)):
        ct.append(msg[i])
    print("g^k used= ",p)
    print("g^ak used= ",s)
    for i in range(0,len(ct)):
        ct[i]=s*ord(ct[i])
    return ct,p

```

9 Program w pythonie

```
import random
from math import pow

a=random.randint(2,10)

#To find gcd of two numbers
def gcd(a,b):
    if a<b:
        return gcd(b,a)
    elif a%b==0:
        return b
    else:
        return gcd(b,a%b)

#For key generation i.e. large random number
def gen_key(q):
    key= random.randint(pow(10,20),q)
    while gcd(q,key)!=1:
        key=random.randint(pow(10,20),q)
    return key

def power(a,b,c):
    x=1
    y=a
    while b>0:
        if b%2==0:
            x=(x*y)%c;
        y=(y*y)%c
        b=int(b/2)
    return x%c

#For asymmetric encryption
def encryption(msg,q,h,g):
    ct=[]
    k=gen_key(q)
    s=power(h,k,q)
    p=power(g,k,q)
    for i in range(0,len(msg)):
```

```

        ct.append(msg[i])
    print("g^k used= ",p)
    print("g^ak used= ",s)
    for i in range(0,len(ct)):
        ct[i]=s*ord(ct[i])
    return ct,p

#For decryption
def decryption(ct,p,key,q):
    pt=[]
    h=power(p,key,q)
    for i in range(0,len(ct)):
        pt.append(chr(int(ct[i]/h)))
    return pt

msg=input("Enter message.")
q=random.randint(pow(10,20),pow(10,50))
g=random.randint(2,q)
key=gen_key(q)
h=power(g,key,q)
print("g used=",g)
print("g^a used=",h)
ct,p=encryption(msg,q,h,g)
print("Original Message=",msg)
print("Encrypted Maessage=",ct)
pt=decryption(ct,p,key,q)
d_msg=''.join(pt)
print("Decryted Message=",d_msg)

```

10 Bibliografia

1. A Public Key Cryptosystem and a Signature Scheme Based on Discrete Logarithms, TAHER ELGAMAL
2. Implementacja algorytmu w Pythonie
3. Przykład zastosowania algorytmu
4. Wyjaśnienie wizualne działania
5. Implementing several attacks on plain ElGamal encryption by Bryce Allen

6. sss